

Bank pikt mvo-graantje mee

In het meinummer van 'de Accountant' staat een artikel over maatschappelijk verantwoord ondernemen; dat het soms wat geld kost, maar dat het uiteindelijk toch wel goed zou zijn voor de shareholders' value.

Niet lang daarna hoorde ik een respectabele Nederlandse bank op de radio reclame maken voor zijn investeringsproducten. Investeren in schaarste, was het devies van deze bank. Zonder enige schroom werd gepropageerd dat investeren in voedselschaarste wel eens een mooi rendement op zou kunnen leveren. Lacherig werd nog gezegd dat we dan maar een zakje graan of maïs moesten kopen.

Ik ben - nog steeds - met stomheid geslagen. Een gevoel van schaamte bekruipt me. Volgens de reclamemakers hoor ik klaarblijkelijk tot de doelgroep voor dit soort producten.

Hier wordt zonder enige gene gesteld dat je mooi geld kun verdienen aan schaarste op de voedselmarkt, terwijl de armste Mexicanen hun taco's niet meer kunnen betalen omdat de maïs te duur is. Misschien zelfs wel een beetje speculeren in graanprijzen, over de ruggen van de allerarmsten op deze aardbol.

En als die dan nog een klein beetje voedsel over hebben, pakken we dat ook af om het om te zetten in biodiesel. Kunnen we tenminste zonder schuldgevoel met onze BMW's van de ene naar de andere belangrijke afspraak blijven rijden. Geeft niks, we sturen minister Koenders gewoon weer langs om ze wat Nederlands belastinggeld toe te stoppen.

Begrijp me niet verkeerd: ik wil niet overkomen als een moraalridder, want ik ben zelf ook niet het braafste jongetje van de klas. Maar laten we alsjeblieft ophouden om het over MVO-gedrag (maatschappelijk verantwoord ondernemen) van *organisaties* te hebben.

Zolang individuen dit soort gedrag acceptabel vinden, hebben we een veel groter probleem. En of die individuen nou managers, aandeelhouders of klanten zijn: de organisaties volgen wel.

Net als bij de wantoestanden die geleid hebben tot de Sarbanes-Oxley Act, is het gedrag van individuen bepalend. Hoe mooi en transparant je het ook op weet te schrijven in je 'sustainability report' of 'in control statement', en hoeveel assurance je er ook bij geeft.

Verandering van moraal en daaraan gekoppeld gedrag lijkt me dus noodzakelijker dan transparantie.

Jammer genoeg is dat niet direct de expertise van de accountant. Ik begrijp wel dat we een mooie markt zien in de trend van *sustainability reporting* en de assurance daarbij. Maar voordat accountants zich daar en masse op storten zou ik toch wel eerst zeker willen weten of we daadwerkelijk iets toevoegen.

Het lijkt me zeer wel mogelijk dat de accountant alleen maar wordt gebruikt om geloofwaardigheid toe te voegen aan de halve waarheid. Zo zouden we medeplichtig worden aan het groenwassen van informatie.

Ik heb een wijze les geleerd van de radiocommercial: laten we op het gebied van MVO onze gebruikelijk conservatisme betrachten. Uiteraard geldt dit niet voor uw eigen gedrag: hopelijk bent u wel het braafste jongetje van de klas.

Maar kijk, voordat u begint, eens goed in de ogen van uw cliënt. Naar de relevantie van zijn sustainability report, naar de incentives om een dergelijk rapport uit te brengen. En maak dan de afweging of u wel bij een dergelijk initiatief betrokken wilt zijn.

Anders wordt MVO een uitgelezen mogelijkheid om onze geloofwaardigheid te grabbel te gooien...

Deel dit artikel

Ioris Joppe is registeraccountant en coo bij Visionplanner.